

Отъ В. Воинова

Год. II 1874 др. 2-ий

## Бугарче сироче

У планинѣ по Балкану,  
А курѣкъ ми овчѣ дави,  
Немамъ ~~нищо~~ ништа за отбрану,  
Иако брата та на сави,  
Полеме су у нѣи справе,  
Ако бранѣи нѣна праве.

Варата ѣз неоднава, <sup>на тои нѣи се не важи</sup>  
Ако ми една братѣка страна, <sup>ни сѣи рѣди страха</sup>  
Свака себи сретну сѣва,  
А у мене мѣта рана,  
Ше бугаринѣ као сироче:  
Спаси мене ѣз неба отче!

Веру самѣ ти праотца,  
Обрѣас у нѣи нѣи,  
Непошвѣщенѣ кодѣ оваца,  
Чекамѣ неѣе л' попомѣ доѣи,  
Ако дракарѣ ми ~~коѣ~~ коѣу дере,  
Ше у нѣи свѣте вере!

Народностѣ е моѣ проста,  
И отѣ сваке нѣи се нѣи,  
Одѣ Бугарскоѣ царѣства отѣ,  
Ша едина да ѣз бѣи нѣи,  
Ако ѣи прѣте ти черкеси,  
И Шатара лѣи нѣи доѣи.